

holder som Rente, selv om de muligvis ogsaa kan opnaa en noget højere Rente end den, de kunde opnaa i en Sparekasse.

Det er ud fra dette Hovedsynspunkt — Sparekassernes Sikkerhed —, at Lovforslaget om Sparekasser indeholder betydeligt mere indgribende Bestemmelser med Hensyn til Ledelse og Kontrol end Lovforslaget om Bankselskaber. Imidlertid maa man dog sige, at Lovforslaget om Sparekasser i høj Grad bestræber sig for ikke at indsnævre Kassernes Selvstyre mere end nødvendigt for Formaalet, og man kan vel ogsaa nok tilføje: mere, end gavnligt er for selve Sparekasseinstitutionens Udvikling. Adskillelsen mellem Sparekasser og Banker foreslaas altsaa, om jeg maa kalde det saaledes, udadtil tilvejebragt paa den Maade, at Sparekasserne skal have Pligt til at benævne sig Sparekasser, men de skal ogsaa have Eneret til at gøre det, medens det paa den anden Side forbydes Banker at benytte Benævnelsen Sparekasse eller overhovedet noget Ord, som staar i Forbindelse med Ordet „spare“, i deres offentlige Henvendelser til Publikum. De Kontrabøger med Indskydere, som begge Slags Institutioner udsteder, skal herefter hos Sparekasserne benævnes „Kontrabog med N. N. Sparekasse“, medens Kontrabøger med en Bank benævnes „Kontrabog med N. N. Bank“, og i daglig Tale vil dette ganske sikkert udvikle sig til Benævnelserne „Sparekassebog“ og „Bankbog“.

Imidlertid er Forholdene saaledes, at der fra denne grundlæggende Bestemmelse har maattet gøres en Undtagelse, nemlig for de Bankinstitutioner, som i 1880 i Henhold til Sparekasselovens § 11 har faaet Ret til at forene Sparekasse- og Bankvirksomhed. Om dem handler nu Lovforslagets § 16 — det er Sparekasselovforslaget, jeg stadig taler om —, i hvilken det tillades dem at opretholde denne dobbelte Virksomhed, men dog saaledes, at der fremtidig til denne Ret knyttes to Betingelser: for det første, at de for deres Sparekasseafdelings Vedkommende skal staa under Sparekassetsynet, og for det andet, at de skal være pligtige til at henlægge en særligt Garanti- eller Reservefond for deres Sparekasseindskud i Lighed med det, som i Henhold til det forelagte Lovforslag vil blive fordret af Sparekasserne, nemlig 10 pCt. af de første 5 Mill. Kr.s Indskud, 8 pCt. af de følgende 15 Mill. og 6 pCt. af, hvad der overstiger 20 Mill. Det er altsaa de to nye Betingelser, der knyttes til Opretholdelsen af den Berettigelse, de hidtil har haft. Samtidig foreslaas det saa,

at Stempelfrihed for Kontrabøger fremtidig skal tilstaaes alle Banker, paa samme Maade som den altsaa er tilstaaet disse Institutioner, jeg nylig nævnedes, som fremtidig har Ret til at forene Sparekasse- og Bankvirksomhed. Det er, saa vidt jeg kan se, i alt 49 med ca. 123 Mill. Kr.s Indskud af de ca. 1,000 Mill. Kr., som i alt er indsat i Sparekasser eller paa Sparekassevilkaar. Ved disse tre forskellige Forholdsregler kan man med nogen Ret gøre gældende, at den bestaaende Begunstigelse af disse kombinerede Institutioner fremtidig vil være indskrænket til, at de kan kalde sig Sparekasser i Modsætning til de øvrige Banker, som modtager Indskud paa Kontrabog. Men disse øvrige Banker er saa til Gengæld udenfor Sparekassetsynet og skal heller ikke udsondre nogen særlig Reservefond for deres Kontrabogsindskud. Dette kan jo ogsaa udtrykkes saaledes, at den bestaaende Uretfærdighed, at nogle Banker har faaet Afslag paa deres Andragende om Stempelfrihed for deres Kontrabøger, medens andre Banker i tidligere Tid og for Resten ogsaa i den nyere Tid har faaet deres Andragende i saa Henseende bevilget, fremtidig skal falde bort. Men der er dog herved at bemærke, at det først vil kunne ske, naar denne Lov bliver vedtaget, altsaa et forhaabentlig ikke fjernt, men dog usikkert Tidspunkt, og jeg skulde derfor meget have foretrukket, om det var sket ved Stempelovens Vedtagelse, saaledes som det blev foreslaaet af den Stempellovkommission, der forberedte den nye Stempelov, hvad man den Gang fra Regeringens Side modsatte sig, idet man ønskede det udskudt, til der kunde komme til at foreligge en Lov om Sparekasser. Hvis det nu skulde trække længe ud med Sparekasselovens Vedtagelse, tror jeg dog nok, det bør overvejes, om ikke der bør vedtages en Tilføjelse til Stempeloven overensstemmende med det, som her er foreslaaet, for at vi dog kunde komme ud over den ganske ejendommelige Situation, vi er i med Hensyn til Adskillelsen og Begunstigelsen og Forurettelsen af de enkelte Bankinstitutioner.

Ærede Medlemmer vil have bemærket, at Bemærkningerne til Lovforslaget, saaledes som det ogsaa blev udtalt af den højtærede Minister ved Forelæggelsen, er ganske korte. De omtaler de faa og ikke indgribende Ændringer, som Regeringen har fundet sig foranlediget til at foretage i Kommissionsforslaget, men de indskrænker sig altsaa paa den anden Side til at henvise til Kommissionsforslaget, som ogsaa gennem